

Druge stranke v postopku: Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Deutsche Post AG, Zvezna republika Nemčija

Predlogi pritožnice:

- Izpodbijana sodba naj se v celoti razveljavi.
- V skladu s členom 61 Statuta Sodišča naj se ugotovi, da tožeča stranka ni dokazala, da se z Odločbo krši člen 87(1) ES, in tožba naj se v skladu s tem zavrne. Komisija podredno predlaga, naj se zadeva vrne v razsojanje Sodišču prve stopnje.
- Tožeči stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku je Deutsche Post AG (DPAG), veliko podjetje, ki svojo dejavnost opravlja na področju poštnih storitev na mednarodni ravni ter naj bi prejelo znatna kompenzacijska plačila iz državnih sredstev. V posebni odločbi v skladu s členom 82 ES iz leta 2002, ki se naj ne bi izpodbijala, naj bi Komisija ugotovila, da je DPAG s cenami, ki niso pokrivalo stroškov, zlorabila svoj prevladujoč položaj na trgu poštnih paketov. Ker naj bi DPAG v zadevnem obdobju vsepovsod imela le izgube, naj bi se ta agresivna politika lahko financirala le s sredstvi, ki naj bi jih to podjetje prejelo kot kompenzacijsko plačilo.

Pri tej pritožbi gre v glavnem za vprašanje, katero analitsko metodo je glede na posebne okoliščine tega primera Komisija smela uporabiti, da bi ugotovila obstoj nezakonite pomoči DPAG.

Po mnenju Sodišča prve stopnje bi bilo treba uporabiti metodo, v skladu s katero je treba preveriti vse stroške in prihodke podjetja v zadevnem obdobju, povezane z obveznostmi javne službe, da bi se ugotovilo, ali je podjetje od države prejelo previsoko kompenzacijsko plačilo. V primeru obstoja takšne previsoke kompenzacije naj bi se lahko na podlagi tega sklepalo, da so se ta sredstva uporabila tudi za financiranje nepoštenih politike cen na sosednjem trgu poštnih paketov od vrat do vrat.

V skladu z metodo, ki se je uporabila v Odločbi, se ocenijo deficiti, ki so zaradi nepoštenih politike cen nastali na sosednjem trgu, nato pa se ugotovi, ali so se ti deficiti nadomestili z državnimi sredstvi ali ne. Če bi se ugotovilo takšno nadomestilo in če ne bi bilo nobenega drugega finančnega vira (v obliki lastnih sredstev podjetja), bi se na podlagi tega zaključilo, da so se za financiranje nepoštenih politike cen na sosednjem trgu poštnih paketov od vrat do vrat uporabila državna sredstva.

Komisija meni, da je metoda, ki se je uporabila v njeni Odločbi, pravilna. Z njeno pomočjo naj bi bilo mogoče na podlagi logič-

nega sklepanja, ki obsega tudi domnevo, da mora denar končno od nekod priti, sklepati na obstoj nesorazmerne državne pomoči. V izpodbijani sodbi se naj ne bi postavilo pod vprašaj niti logičnega sklepanja niti dejstev, na katerih to temelji. Kljub temu naj bi Sodišče prve stopnje brez obrazložitve izhajalo iz stališča, da pride v poštev le prva metoda.

Komisija uveljavlja te pritožbene razloge: kršitev člena 87(1) in člena 86(2) ES, saj sta se ti določbi v izpodbijani sodbi napačno razlagali v smislu, da izključujeta metodo, ki se sicer v izpodbijani sodbi ni kritizirala in ki naj bi omogočala, da se na podlagi logične in trdne argumentacije sklepa na obstoj državne pomoči, ki je nezdržljiva s skupnim trgom. Komisija se poleg tega sklicuje na nepristojnost Sodišča prve stopnje in na kršitev člena 230 ES, saj naj bi Sodišče prve stopnje prekoračilo pristojnost in pooblastilo za nadzor, predvideno s členom 230 ES, ter na člen 36 Statuta Sodišča, saj Sodišče prve stopnje ni obrazložilo, zakaj naj bi bila metoda, ki se je uporabila v Odločbi, nezakonita.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 17. septembra 2008 – Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA proti QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen

(Zadeva C-403/08)

(2008/C 301/34)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA

Tožene stranke: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen

Vprašanja za predhodno odločanje

A. Razlaga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/84/ES z dne 20. novembra 1998 o pravnem varstvu storitev, ki temeljijo na pogojnem dostopu ali vključujejo pogojni dostop ⁽¹⁾

1 Nedovoljene naprave

- (a) Če napravo za pogojni dostop izdelata izvajalec storitev, ali je izdelana z njegovim soglasjem, ter jo prodaja z omejenim dovoljenjem, da se to napravo uporablja le za dostop do zaščitene storitve v določenih okoliščinah, ali postane ta naprava „nedovoljena naprava“ v smislu člena 2(e) Direktive 98/84/ES, če se jo uporabi za dostop do zaščitene storitve na kraju ali na način ali s strani osebe, ki niso zajeti z dovoljenjem izvajalca storitve?
- (b) Kaj pomeni „zasnovano ali prilagojeno“ v smislu člena 2(e) Direktive?

2 Pravni interes

Če prvi izvajalec storitve prenese programsko vsebino v kodirani obliki na drugega izvajalca storitve, ki oddaja to vsebino na podlagi pogojnega dostopa,

katere dejavnike je treba upoštevati pri določitvi, ali so interesi prvega izvajalca zaščitene storitve prizadeti v smislu člena 5 Direktive 98/84/ES?

Zlasti:

Če prvo podjetje prenese programsko vsebino (ki vključuje vizualne podobe, ambientalni zvok in angleški komentar) v kodirani obliki na drugo podjetje, ki nato javnosti predvaja vsebino programa (ki ji je dodalo svoj logotip in včasih dodatni zvočni zapis komentarja):

- (a) Ali gre pri prenosu prvega podjetja za zaščiteno storitev „televizijskega razširjanja programskih vsebin“ v smislu člena 2(a) Direktive 98/84/ES oziroma „razširjanja televizijskih programskih vsebin“ v smislu člena 1(a) Direktive 89/552/EGS ⁽²⁾?
- (b) Ali je nujno, da je prvo podjetje izdajatelj televizijskih programov v smislu člena 1(b) Direktive 89/552/EGS, da bi se lahko štelo, da nudi zaščiteno storitev „televizijskega razširjanja programskih vsebin“ v smislu prve alineje člena 2(a) Direktive 98/84/ES?
- (c) Ali je treba člen 5 Direktive 98/84/ES razlagati tako, da daje prvemu podjetju pravico do civilne tožbe v zvezi z nedovoljenimi napravami, ki omogočajo dostop do programa, ki ga oddaja drugo podjetje, bodisi:

(i) ker je treba take naprave obravnavati, kot da prek televizijskega signala omogočajo dostop do storitve prvega podjetja; bodisi

(ii) ker je prvo podjetje ponudnik zaščitene storitve, katerega interesi so prizadeti z nedovoljeno dejavnostjo (ker take naprave omogočajo nedovoljen dostop do zaščitene storitve, ki jo ponuja drugo podjetje)?

(d) Ali lahko na odgovor na (c) vpliva to, ali prvi in drugi izvajalec storitve uporabljata različne sisteme za dekodiranje in naprave za pogojni dostop?

3 Komercialni nameni

Ali se „posest v komercialne namene“ iz člena 4(a) Direktive nanaša le na posest v namene komercialnega trgovanja (na primer prodaje) z nedovoljenimi napravami

ali pa zajema tudi to, da je naprava med kakršnim koli poslovanjem v posesti končnega uporabnika?

B. Razlaga Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ⁽³⁾

4 Pravica reproduciranja

V primeru, da zaporedni odlomki filma, glasbenega dela ali zvočnega posnetka (v tem primeru slike digitalnega video in audio posnetka) nastanejo (i) v spominu sprejemnika ali (ii) v primeru filma na televizijskem ekranu, in je celotno delo reproducirano, če se zaporedni odlomki obravnavajo kot celota, vendar pa v določenem trenutku obstaja le omejeno število odlomkov:

(a) Ali je treba vprašanje, ali so bila ta dela reproducirana v celoti ali deloma, obravnavati glede na predpise nacionalnega avtorskega prava o tem, kaj pomeni reprodukcija, s katero se krši avtorska pravica, ali pa gre za razlago člena 2 Direktive 2001/29/ES?

(b) Če gre za razlago člena 2 Direktive 2001/29/ES, ali bi moralo nacionalno sodišče upoštevati vse odlomke vsakega dela kot celoto ali pa le omejeno število odlomkov, ki obstajajo v določenem trenutku? V slednjem primeru, kakšen test bi moralo uporabiti nacionalno sodišče za vprašanje, ali so bila dela reproducirana deloma v smislu tega člena?

(c) Ali pravica reproduciranja iz člena 2 zajema tudi nastanek prehodnih podob na televizijskem ekranu?

5 Neodvisni ekonomski pomen

- (a) Ali je treba prehodne kopije dela, ki so nastale v sprejemniku satelitske televizije ali na televizijskem ekranu, povezanem s sprejemnikom, in katerih edini namen je omogočiti uporabo dela, ki sicer ni omejena z zakonom, obravnavati, kot da imajo „neodvisni ekonomski pomen“ v smislu člena 5(1) Direktive 2001/29/ES, ker lahko imetnik pravic edino na podlagi takih kopij dobi plačilo za uporabo njegovih pravic?
- (b) Ali na odgovor na vprašanje 5(a) vpliva to, (i) ali imajo prehodne kopije lastno vrednost; oziroma (ii) ali prehodne kopije zajemajo majhen del zbirke del in/ali drugo vsebino, ki se sicer lahko uporablja, ne da bi se kršilo avtorsko pravico; oziroma (iii) ali je imetnik izključne licence imetnika pravic v drugi državi članici že pridobil plačilo za uporabo dela v tej državi članici?

6 Priobčitev javnosti po žici ali na brezžični način

- (a) Ali gre za avtorsko delo, priobčeno javnosti po žici ali na brezžični način, v smislu člena 3 Direktive 2001/29/ES, če se satelitsko oddajanje sprejema v poslovnih prostorih (na primer v baru) in je tam priobčeno ali predvajano javnosti, ki je prisotna v teh prostorih, preko enega samega televizijskega ekrana in zvočnikov?
- (b) Ali na odgovor na vprašanje 6(a) vpliva, če:
- (i) je prisotna javnost nova javnost, ki je izdajatelj televizijskih programov ni predvidel (v tem primeru zato, ker se domača dekodirna kartica za uporabo v eni državi članici uporablja za komercialno občinstvo v drugi državi članici)?
- (ii) javnost ni občinstvo, ki plača, glede na nacionalno pravo?
- (iii) se televizijski signal sprejema prek antene ali satelitske antene na strehi ali v bližini prostorov, v katerih je televizija?
- (c) Če je odgovor na kateri koli del (b) pritrdilen, katere dejavnike je treba upoštevati pri določitvi, ali gre za priobčitev dela, ki izvira od tam, kjer ni občinstva?

C. Razlaga Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (*) in členov 28, 30 in 49 Pogodbe ES

7 Obramba na podlagi Direktive 93/83

Ali je v skladu z Direktivo 93/83/EGS ali s členoma 28 in 30 ali 49 Pogodbe ES, če nacionalno avtorsko pravo določa, da gre v primeru, da prehodne kopije del, vključene v satelitsko oddajanje, nastanejo v satelitskem sprejemniku ali na televizijskem ekranu, za kršitev avtorske pravice v skladu s pravom države, ki sprejema oddajanje? Ali se položaj spremeni, če se oddajanje dekodira z dekodirno satelitsko kartico, ki jo je izdal izvajalec storitve satelitskega oddajanja v drugi državi članici, če je dovoljeno to satelitsko kartico uporabljati le v tej drugi državi članici?

D. Razlaga določb Pogodbe o prostem pretoku blaga in storitev iz členov 28, 30 in 49 ES v kontekstu [Direktive o pogojnem dostopu]

8 Obramba na podlagi členov 28 in/ali 49 ES

- (a) Če je odgovor na vprašanje 1, da naprava za pogojni dostop, ki jo je izdelal izvajalec storitev ali je bila izdelana z njegovim soglasjem, postane nedovoljena naprava v smislu člena 2(e) Direktive 98/84/ES, če se uporablja zunaj obsega dovoljenja izvajalca storitve za dostop do zaščitene storitve, kaj je potem specifična vsebina pravice glede na njeno bistveno funkcijo, ki jo ima v skladu z Direktivo o pogojnem dostopu?
- (b) Ali člen 28 ali 49 Pogodbe ES izključuje izvrševanje določbe nacionalnega prava v prvi državi članici, ki določa, da je nezakonito uvažati ali prodajati dekodirno satelitsko kartico, ki jo je izdal izvajalec storitve satelitskega oddajanja v drugi državi članici, če je to dekodirno satelitsko kartico dovoljeno uporabljati le v tej drugi državi članici?
- (c) Ali je odgovor drugačen, če je dovoljeno dekodirno satelitsko kartico uporabljati le v zasebne in domače namene v tej drugi državi članici, vendar se uporablja v komercialne namene v prvi državi članici?

9 Ali je lahko varstvo, ki ga je deležna himna, širše od varstva, ki se ga nudi ostalemu oddajanju

Ali člena 28 in 30 ali 49 Pogodbe ES izključujeta izvrševanje določbe nacionalnega avtorskega prava, ki določa, da je nezakonito javno izvajati ali predvajati glasbeno delo, če je to delo del zaščitene storitve, do katere je mogoče dostopiti in jo predvajati v javnosti z uporabo dekodirne satelitske kartice, kadar je to kartico izdal izvajalec storitev v drugi državi članici, če je to dekodirno kartico dovoljeno uporabljati le v tej drugi državi članici? Ali se kaj spremeni, če je glasbeno delo nepomembni del zaščitene storitve kot celote in nacionalno avtorsko pravo ne preprečuje prikazovanja ter predvajanja drugih delov storitve?

E. Razlaga določb Pogodbe o konkurenci na podlagi člena 81 ES

10 Obramba na podlagi člena 81 ES

Če pridobi ponudnik programske vsebine vrsto izključnih licenc, vsako za ozemlje ene ali več držav članic, na podlagi katerih lahko izdajatelj televizijskih programov programsko vsebino oddaja le na tem ozemlju (vključno s satelitom), in je v vsaki licenci vključena še pogodbeno obveznost, v skladu s katero mora izdajatelj televizijskih programov preprečiti, da se njegove dekodirne satelitske kartice, ki omogočajo sprejem licencirane programske vsebine, uporabljajo zunaj ozemlja, za katerega ima licenco, kakšen pravni test bi moralo nacionalno sodišče uporabiti in katere okoliščine bi moralo upoštevati pri odločanju, ali je pogodbeno omejitev v nasprotju s prepovedjo iz člena 81(1)?

Zlasti:

- (a) ali je treba člen 81(1) razlagati tako, da velja za to obveznost zgolj zaradi tega, ker se domneva, da ima ta obveznost za cilj preprečevati, omejevati ali izkrivljati konkurenco?
- (b) če je tako, ali je treba tudi dokazati, da pogodbeno obveznost znatno preprečuje, omejuje ali izkrivlja konkurenco, da bi lahko bila zajeta s prepovedjo iz člena 81(1) ES?

⁽¹⁾ UL L 320, str. 54.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 298, str. 23).

⁽³⁾ UL L 167, str. 10.

⁽⁴⁾ UL L 248, str. 15.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 18. septembra 2008 vložilo Vestre Landsret (Danska) – Ingeniørforeningen i Danmark, za Bertram Holst, proti Dansk Industri, za Babcock & Wilcox Vølund ApS

(Zadeva C-405/08)

(2008/C 301/35)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Vestre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ingeniørforeningen i Danmark, za Bertram Holst

Tožena stranka: Dansk Industri, za Babcock & Wilcox Vølund ApS

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Med strankama obstaja nesoglasje glede vprašanja, ali je bila Direktiva 2002/14/ES o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti ⁽¹⁾ pravilno izvedena s sporazumom „Samarbejdsaftalen“ (sporazum o sodelovanju) med združenjem delodajalcev „Dansk Arbejdsgiverforening“ (DA) in delavskim sindikatom „Landsorganisationen i Danmark“ (LO) pravilno izvedena. Ali v zvezi s tem pravila Skupnosti ovirajo tako izvedbo direktive, da bi bila skupina delavcev zajeta s kolektivno pogodbo med socialnimi partnerji, ki ne predstavljajo poklicne skupine zadevnih oseb, in da v kolektivni pogodbi poklicna skupina zadevnih oseb ni zajeta?
- 2) V primeru, da je bila v zvezi s tožečo stranko v postopku v glavni stvari Direktiva 2002/14/ES pravilno izvedena s sporazumom Samarbejdsaftalen med DA in LO, ali je bil člen 7 Direktive pravilno izveden, če je ugotovljeno, da v sporazumu Samarbejdsaftalen ni določena visoka raven varstva pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi za določeno poklicno skupino?